

CAPITOLUL # 1 GOODBYE CEAUȘESCU

Face mash up mash up, / Inna România
Face winey-winey / Cu Comănești
E ghid luminat / Pentru poporul înfometat
Cu nemulțumiri / Face bum-bum-bum!

LUDWIG VON 88, „Ceaușescu”

JOS COMUNISMUL!

JOS CEAUȘESCU!

România a intrat în viața mea pe 21 decembrie 1989. Aveam nouă ani.

TOVARĂȘI, AȘEZĂȚI-VĂ LINIȘTIȚI!

TATI, CINE-I ĂSTA? E NICOLAE CEAUȘESCU, DICTATORUL ROMÂN.

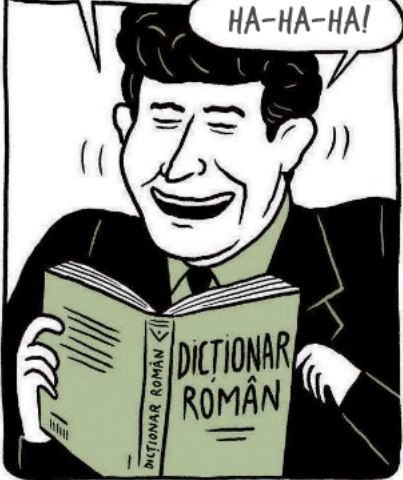

Fiu de țărani și ucenic cizmar, a urcat în ierarhia Partidului Comunist până a ajuns secretar general.

El, însă, prefera să i se spună „Conducătorul”⁽¹⁾, „Geniul Carpaților” sau „Dunărea gândirii”.

MODESTIE: MODERAȚIE, RETINERE ÎN APRECIEREA PROPRIEI PERSOANE. HA-HA-HA!

De când ajunsese la putere în 1965, conducea țara cu o mână de fier. Cu ajutorul armatei...

Dar mai ales grație hoardelor de informatori aflați în serviciul Securității⁽²⁾, înfricoșătoarea poliție politică.

⁽¹⁾Note, vezi pagina 185.

Fără să înțeleg prea bine care era adevărata miză, asistam la ultimul lui discurs și la ceea ce mass-media a numit „Revoluția” română. O revoluție despre care nu știm, nici după treizeci de ani, dacă a fost rezultatul unei adevărate mișcări populare, o lovitură de stat pusă la cale de URSS, de Occident sau ambele⁽³⁾.

Datorită ei, țara și-a regăsit, însă, libertatea și a adoptat democrația și liberalismul economic.

Îmi aduc aminte vag de fuga lui Ceaușescu cu elicopterul.

De procesul lui pripit, alături de soția sa, Elena.

ESTE O MASCARADĂ DE PROCES!
NU VĂ RECUNOSC AUTORITATEA.
NU VĂ MAI RĂSPUND LA ÎNTREBĂRI!

și de execuția lor dezagăstătoare, pe 25 decembrie 1989.

Culmea, având în vedere că nu-l suportau pe Moș Crăciun fiindcă nu era îndeajuns de „comunist” pentru ei⁽⁴⁾.

Imaginile astea ne-au marcat generația.

MAI ALES PENTRU CĂ
VENEAU IMEDIAT DUPĂ CĂDEREA
ZIDULUI BERLINULUI...

Îmi amintesc și de pachetele cu alimente și haine pe care le pregăteam la școală ca să le trimitem poporului român.

DOAMNA, N-AM PUTEA SĂ
LE TRIMITEM ȘI TOATĂ VARZA
NOASTRĂ DE BRUXELLES?

În cazul meu, interesul pentru România a venit de la sine. Aveam o relație mai specială cu țara...

AM O SORĂ VITREGĂ ROMÂNCA, OMULE.

O CHEAMĂ FLORINA.

El e Vinz, prietenul meu.

Iar ea e fiica lui, Suzie.

S-a născut când tata era în turneu prin țările din Est cu trupa lui de rock, în anii '80.

AIURELI...

ZĂU? ȘI NUMELE MEU, ROMANO? ROMAIN, ROMANO, ROMI, ROMÂNIA... AI IMPRESIA CĂ-I DOAR O ÎNTÂMPLERE?

ROMAIN? ROMÂN?

DA, DA, SIGUR... ACUM, SERIOS, CE LEGĂTURĂ AI TU CU ROMÂNIA?

HMM... CÂND ERAM MIC, AM FOST ABANDONAT ACOLO ȘI M-AU GĂSIT NIȘTE LUPI.

Am crescut printre ei, am învățat să umblu de colo-colo în haită. La 15 ani, comunicam doar prin urlete...

ROMANO?

DA, CE-I?

GGGAR

DECI?

Bine, recunosc. Astea-s povești...

ÎN SCHIMB, E ADEVĂRAT
CĂ ROMÂNIA A CONTINUAT
SĂ MĂ ÎNSOȚEASCĂ, ÎN MOD
CURIOS, DUPĂ REVOLUȚIE.

Prin muzica țigănească și
ansamblurile zise „balcanice”,
al căror fan am devenit.

Și prin fotbal, mai ales în timpul Cupei Mondiale
din 1994. Îmi plăcea mult de căpitanul lor, Gheorghe
Hagi, supranumit „Maradona din Carpați”...

Făcea ravagii pe teren.

Seleccionata lor avea cel mai frumos imn din lume..

Nu știu de ce, dar mi se făcea pielea de găină de fie-
care dată. Mă emoționa mai mult decât Marseilleza.

După un timp, am avut ocazia să-mi fac prieteni români și
să vorbesc cu ei despre discriminarea la care erau supuși în Franța.

DE ZECE ANI LOCUIESC
LA PARIS. ȘI SUNT MEREU
ÎNTREBĂTĂ CÂND PLEC ACASĂ...

IAR PE MINE, DACĂ
N-AM FURAT VREUN
PORTOFEL... PFFF,
INSUPORTABIL!

Să spunem lucrurilor pe nume. De când mă știu, nu pot să sufăr capitalismul și toate excesele lui (da, da, sunt la curent, nu s-a găsit încă altceva mai bun...), iar când eram mai tânăr, m-a interesat comunismul...

N-am fost prea convins de ideologia asta...

Așa am ajuns să adun pe-acasă tot felul de relicve... unele pescuite de prin tomberoane!

OOO, IA FII ATENT AICI! L'HUMANITÉ DIN ZIUA-N CARE A MURIT STALIN!

TAREEE!

Sau să călătoresc destul de mult prin fostele țări din blocul de Est.

Mai ales în România, unde am ajuns prima oară acum câțiva ani, cu doi prieteni.

De ce să mint? N-a debordat nimeni de entuziasm prin jurul meu.

PFFF! IARĂȘI O DESTINAȚIE TRĂSNITĂ, NU? PĂI, ACOLO NU-I DICTATURĂ?

ĂĂĂ, NU... TU AI IDEE CE-NSEAMNĂ DICTATURĂ?

DICTATURA E CÂND OAMENII SUNT COMUNIȘTI... STAU ÎN FRIG, POARTĂ CĂCIULI GRI ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE CU FERMOAR...

ASTA ÎNSEAMNĂ DICTATURĂ.

CHIAR AȘA, E COMUNISM ÎNCĂ, NU?

NU! NU MAI E DIN 1989!

N-A FOST CEVA RĂZBOI ACOLO, RECENT?

CONFUZI CU CECENIA, CUMVA?

POFTIM, CADOU...

AHA... ȘI? E FRUMOS PE-ACOLO?

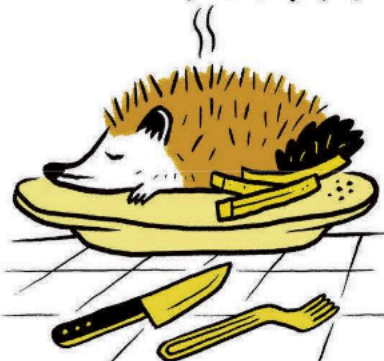
PĂI, DA. SUNT MUNȚI, ORAȘE MEDIEVALE, MĂNĂSTIRI, MAREA...

AI GRIJĂ LA BUZUNARE, ORICUM...

ȘI NU TE-NDOPA CU ARICI!

HA-HA-HA!

HA-HA-HA!

Și apoi, pentru mulți dintre noi,
când spui România, spui...

Acest personaj imaginar a apărut în romanul scriitorului britanic Bram Stoker, care s-a inspirat din Vlad Tepeș, erou patriotic român din secolul al XV-lea și tiran degrabă vărsător de sânge, cunoscut pentru felul în care își trăgea victimele în teapă...

Legenda lui Vlad Dracul i-a făcut un deserviciu
României, considerată mult timp „țara lui Dracula”.

Bine, azi trage foloasele...
Nu-i așa, Vlad?

România înseamnă și reportajele despre orfelinate,
imediat după căderea comunismului, și cei o sută de
mii de copii abandonați care lăncezeau închiși în ele.

Pentru urechile noastre, poate aminti și de două hituri. Mă rog, țin să precizez că n-am participat la omologare, da? Edward Maya și acordeonul obsesiv din Stereo Love.

Sau de băieții aceia cu un look bizar care scoteau strigăte de apași pe-o aripă de avion...

Totuși, recunoașteți... În Franța, când vine vorba despre România, lumea se gândește în primul rând la romi. Da, romi (sau rromi), țigani, gitanos, Romanichels, cum vreți să le spuneti⁽⁶⁾. Și eu aveam tot refrenul ăsta în cap. Plus veșnicile imagini cu care sunt asociați. Pustanii care șterpelesc din buzunare prin autobuze, cerșetoria, rețelele de prostituție, ghetourile ș.a.m.d.

SĂ VĂ FAC UN REZUMAT? DRACULA, COMUNISM, ORFELINATE, GHIVECI MUZICAL COMERCIAL, SĂRĂCIE, ROMI... ȘI CAM ATĂT.

ASTEAS PRACTIC SINGURELE IMAGINI PE CARE LE-AVEM AICI DESPRE ROMÂNIA ȘI DESPRE ROMÂNI.

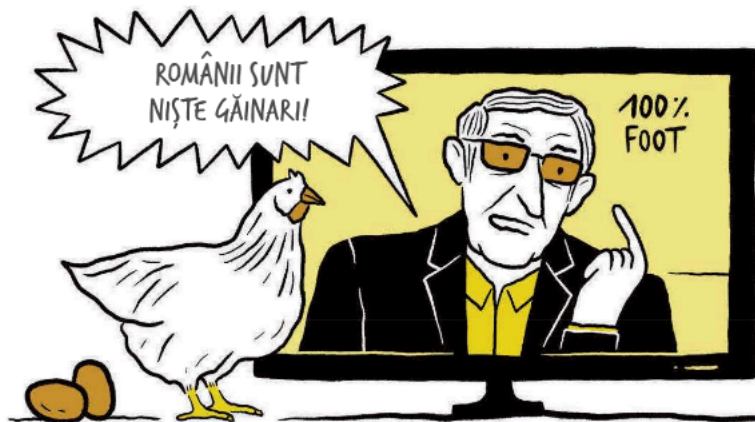

TOATE AU CONTRIBUIT DIN PLIN LA FORMAREA „LEGENDEI NEGRE” A ACESTEI ȚĂRI, BAZATE PE GENERALIZĂRI, CLIȘEE, FOBII ȘI PREJUDECĂȚI.

ȘI AU CREAT O IMAGINE DELOC SEXY...

În ultima vreme, anumite persoane s-au dezlănțuit împotriva romilor și, în general, a românilor. Românul (rom sau nu) a devenit astfel cel mai la îndemână țap ispășitor.

Dominique Grimault, jurnalist sportiv, emisiunea 100% Euro, 9 iunie 2008 (de mai multe ori în timpul analizei meciului Franța-România)

ASTA DOVEDEȘTE CĂ POATE HITLER N-A OMORÂT DESTUI...

Gilles Bourdouleix, primar VDI* al orașului Cholet, în timpul unei altercații cu nomazii, pe 21 iulie 2013

ROMII SUNT UN COȘMAR (...). ȘTIȚI CE FAC? FURĂ CABLURILE ELECTRICE ȘI LE DAU FOC CA SĂ SCOATĂ CUPRUL DIN ELE. ȘI-AU DAT FOC SINGURI LA CARAVANE! DE TOT RĂSVL... PARCĂ-I ȘI PĂCAT CĂ AU CHEMAT AȘA REPEDE POMPIERII!

Luc Jousse, primar UMP* al Roquebrune-sur-Argens, afirmații făcute pe 12 noiembrie 2013, la un consiliu comunal dedicat prevenirii incendiilor de pădure

ÎN PRIVINȚA ROMILOR, PENTRU CAZARE, SE POATE FACE O AUTOFINANȚARE, E SUFICIENT CA METROPOLA SĂ INVESTEASCĂ, SĂ LE PLĂTEASCĂ DENTIȘTII (...) DA, VĂ EXPLIC, SĂ LE PLĂTEASCĂ DENTIȘTII, SĂ LE PUNĂ DINȚI BUNI, SĂ RECUPEREZE DINȚII LOR DE AUR ȘI CRED C-AR FI DE-AJUNS, AR AVEA ȘI MÂNCARE, ȘI LOCVINȚE.

Franck Sinisi, ales al Frontului Național*, consilier municipal la Fontaine en Isere, consiliul municipal din 21 martie 2017

*Partide politice franceze de centru-dreapta (UMP, VDI) și extremă-dreapta (FN).